

Κύριε διευθυντά,
αφού προηγούμενα ευχηθώ από καρδιάς όπως ο Θεός να σας στηρίζει στην επιτέλεση του λειτουργήματός σας. Σας παρακαλώ να μου επιτρέψετε μερικές παρατηρήσεις επί του θέματος, της διαφθοράς του χρηματισμού.

Το τελευταίον διάστημα η κοινή γνώμη συνταράσσεται από σκάνδαλα χρηματισμού με πρωταγωνίστρια των ημερών την Siemens. Αφορούν κυρίως πολιτικούς, καθώς και άλλα στελέχη του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα. Σήμερα, το Διεθνές κεφάλαιο και μάλιστα με την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας δεν γνωρίζει ηθικούς φραγμούς και σύνορα... Ο Ιωάννης Καποδίστριας όταν ανέλαβε καθήκοντα ως πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος αρνήθηκε να δεχθεί μισθό. "Η χώρα έλεγε, είναι καθημαγμένη". Και όπως είναι γνωστό, κάποια χρήματα που είχε, τα διέθεσε για την πατρίδα. Ο μεγάλος μας πολιτικός και Πρωθυπουργός της Ελλάδος, ο Χαρίλαος Τρικούπης "ζούσε εντελώς λιτά. Έτρωγε λίγο, κοιμόταν λίγο και ξυπνούσε πρωί". Είναι ευρέως γνωστό ότι ο στρατηγός Νικόλαος Πλαστήρας ο οποίος διέτελεσε και Πρωθυπουργός της χώρας, έζησε τόσο φτωχικά ώστε το 1953 που πέθανε δεν εύρισκαν κοστούμι να τον αλλάξουν...

Ωστόσο, θα διερωτηθεί κανείς ευλόγως: Πως φθάσαμε σε αυτό το "χάλι"; Τί φταίει; "Εκ πρώτης όψεως, θα λέγαμε ότι το πρόβλημα είναι πολιτικό. Στην πραγματικότητα όμως το πρό-

και οπτική επικοινωνία εντός δευτερολέπτων... Μέχρι και ολόκληρα πρόβαρα καταφέραμε να πλάσουμε μέσα στο δοκιμαστικό σωλήνα... Εκεί λοιπόν, που ανεβάζαμε ακόμα ψηλότερα

στο Δημόσιο Τομέα, να "ανακαλύψουν" τις ηθικές αξίες. Αυτές είναι που θα επιβάλλουν τη χρηστή και συνετή Δημόσια Διοίκηση. Χωρίς ηθικές αξίες πιστεύουμε ακράδαντα ότι καμμία κοινωνία δεν μπορεί να σταθεί. Το ζητούμενο λοιπόν είναι να υπάρξουν ηθικές αντιστάσεις". Αλλιώς, ως γήινοι χρεοκοπήσαμε και πάμε ολοταχώς κατά διαβόλου. Και τί να περιμένει κανείς από πολιτικά κόμματα και πολιτικούς της παγκοσμιοποίησης, οι οποίοι όχι μόνον δεν έχουν καμμία σχέση με την εκκλησία και τα ηθικά αρχάς της, και εν πολλοίς απεδείχθησαν εκκλησιομάχοι;

**Ευχαριστώ εντίμως
για την φιλοξενία
Θωμάς Καλλίδης
Chester Hill NSW**

“Το μεγαλείο της διαφθοράς”

βλημα είναι ηθικό. Είχαμε πιστέψει ότι είχαμε γίνει τόσο ισχυροί, ότι είχαμε ανακαλύψει τόσα μυστικά και εφεύρει τόσες μηχανές ώστε μπορούσαμε να κτίσουμε τον σύγχρονο Πύργο της Οικονομικής Παγκοσμιοποίησης - έτσι αποκαλείται σήμερα η Βιβλική Βαβέλ - και να φθάσουμε στον ουρανό, όπου έχει τον οίκο του ο Θεός! Και τί δεν φτιάξαμε εμείς οι γήινοι. Ηλεκτροφοτίσαμε ολόκληρο τον πλανήτη. Επιτύχαμε την ακουστική

τον Πύργο μας και χανόταν μέσα στα σύννεφα και υπολογίζαμε να του αναγγείλουμε ότι είμαστε οι νέοι γείτονές του, αιφνιδίως όλα γκρεμίστηκαν συθέμελα. Όλα τα επιτεύγματά μας χρεοκόπησαν. Δυστυχώς χρεοκόπησαν και τα ήθη, οι αξίες, οι θεσμοί. Ο Θεός μας έδωσε παραδεισένιο πλανήτη και τον κάναμε ρόμπα ξεκούμπωτη που μπάζει από παντού. "Είναι επιτακτική ανάγκη, οι πολιτικοί μας αλλά και όσοι βρίσκονται σε θέση ευθύνης

“Μια Ελλάδα φως” στην εκδήλωση της κ. Σοφίας Χάσκα

Αγαπητή σύνταξη

Αρκετές φορές έχω βρεθεί σε διάφορες εκδηλώσεις. Σαν μητέρα, όταν τα παιδιά μου ήταν μικρότερα και τώρα σαν θεία σε εκδηλώσεις όπου λαμβάνουν μέρος τα ανήψια μου.

Φέτος, είχα την τιμή να παραβρεθώ στην εκδήλωση της κα Σοφίας Χάσκα στο South Junior Club.

Ο φετινός χορός της κας Χάσκα άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις. Τα παιδιά έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό και παρόλη τη ζέση (ο υδράργυρος είχε φτάσει τους 42 βαθμούς Κελσίου), ενθουσίασαν με το κέφι τους και κράτησαν το πρόγραμμα για τέσσερις περίπου ώρες.

Οι στολές ήταν υπέροχες, οι χρωματικοί συνδυασμοί καταπληκτικοί. Η επιλογή τραγουδιών πολύ πετυχημένη. Εμένα προσωπικά το τραγούδι “Μια Ελλάδα φως” με άγγιξε πάντα αλλά σήμερα, με την χορογραφία και τη γενική εμφάνιση των παιδιών με άγγιξε ακόμα περισσότερο.

Το μεγάλο χειροκρότημα εισέπραξε ο νεαρός Κώστας Μουτόπουλος που τραγούδησε το τραγούδι του Γιάννη Πλούταρχου “Αχ κορίτσι μου”. Η αγγελική φωνή του συγκίνησε τους πάντες και νοιώσαμε όλοι περήφανοι που ένα μικρό ελληνόπουλο μας ταξίδεψε. Έβλεπα τον ιδρώτα να τρέχει στις πλάτες των παιδιών και ειλικρινά αναρωτιόμουν πως άντεχαν... Ιδιαίτερα τα μικρούλια που όσο να 'ναι δεν έχουν την υπομονή των μεγαλύτερων παιδιών.

Όλο το πρόγραμμα εξελίχθηκε ομαλά και η παράσταση έκλεισε με την μικρή Νικόλα που με το βιολί της έπαιξε χριστουγεννιάτικους σκοπούς με όλα τα παιδιά επί σκηνής.

Τέτοιες παραστάσεις θα πρέπει να γίνονται συχνότερα και με όλο και μεγαλύτερη προσέλευση Ελλήνων γιατί είναι πολύ σημαντικό να διατηρηθεί η ελληνικότητά μας εδώ στην Αυστραλία και να συνεχίσει να λάμπει από γενιά σε γενιά και να ζεσταίνει τις καρδιές μας.

Στέλλα Χατζηδάκη